

Innholdsfortegnelse

1. Hei. Mitt navn er Ole Aamot
2. Barndom i Brøttum (1978-1985)
3. Brøttum skole og kirkeliv (1985-1991)
4. Musikkens betydning - korps, konfirmasjon og LP-plater
5. Speiderleir og leirskoleopplevelser
6. Ungdomstid og venner (1991-1993)
7. Brøttum Musikkforening og OL-CD
8. Spjelkavik videregående skole (1994-1997)
9. Flyttingen til Oslo - et nytt kapittel (1997)
10. Flyttingen til Oslo - et nytt kapittel (1997)
11. Universitetet i Oslo og Aftenposten (1998-1999)
12. GPhoto og fri programvare
13. Reisen til Paris og arbeidet i Linpro (2000)
14. Internasjonale erfaringer fra Irland og England (2001)
15. Familietur og norsk patent (2005)
16. Kundeservice i Domeneshop og Italia-tur til Firenze og 2 ganger til USA: M
17. Livserfaringer og refleksjoner (2015-2017)
18. Studier ved OsloMet og Bacheloroppgave i radio (2017-2020)
19. Programmering og livet i Gjøvik (2022-2025)
20. Hovedverket - januar 2025
21. Lenovo PC og ny hverdag - april 2025
22. Min mor Gunhild og far Helge - familiens støtte
23. Min storebror - inspirasjon og hjelp
24. Musikk og teknologi - en livslang lidenskap
25. Fri programvare og digital frihet
26. Mine lærere og forbilder gjennom livet
27. Gode venner og relasjoner
28. Mitt engasjement for åpen kildekode
29. Hvordan jeg lærte å programmere
30. Mine bidrag til forskningsmiljøer
31. Utvikling av egne prosjekter og nettsider
32. Studieliv og faglig utvikling ved NTNU
33. Refleksjoner rundt det å feile og lære
34. Kulturelle opplevelser og reiser
35. Mitt forhold til natur og norsk landskap
36. Mine hobbyer: foto, musikk og skriving
37. Hvordan jeg jobber - verktøy og vaner
38. Mine mål fremover
39. Hvordan jeg tar vare på mental helse
40. Hvordan teknologi har formet meg
41. Hva jeg vil gi videre til neste generasjon
42. Hvorfor jeg skriver denne boken
43. Avslutning og takk til dem som har fulgt meg

Alle rettigheter forbeholdt.

Denne publikasjonen er utgitt av Aamot Research & Innovation. Ingen deler av denne boken må kopieres, lagres i et elektronisk system eller overføres i noen form eller med noen midler - elektronisk, mekanisk, ved fotokopiering, opptak eller på annen måte - uten skriftlig tillatelse fra forfatteren eller forlaget, med mindre annet er uttrykkelig angitt i norsk lov om opphavsrett.

Forlaget: [Aamot Research & Innovation](#)

Nettside: www.oleaamot.com

---

1. Hei. Mitt navn er Ole Aamot

Mitt navn er Ole Kristian Aamot. Jeg ble født 20. februar 1978 på Lillehammer sykehus. Jeg vokste opp i Brøttum i Ringsaker kommune, og er sønn av psykiatrisk sykepleier Gunhild Humblen, datter av husfrue Helene Johanne Rogne Humblen og maskinist Olav Lauritz Humblen, og ingeniør Helge Aamot, sønn av kantinearbeider Helga Stenberg Aamot og handelsgartner Einar Larsen Aamot. Jeg har også en storebror, Espen Humblen Aamot, som har vært en viktig del av min oppvekst og teknologiske interesse.

Denne selvbiografien er skrevet for å dele mine erfaringer gjennom oppvekst, utdanning, arbeid, musikk, teknologi og livsrefleksjoner fram til året 2025.

---

2. Barndom i Brøttum (1978-1985)

Mine første leveår tilbrakte jeg i Brøttum, et lite tettsted i Innlandet fylke. Jeg begynte i barnehagen på Brøttum i 1982, hvor jeg lærte å tegne og male av Aud Margaret Bråten. Barnehagen var en viktig arena for sosial læring, lek og kreativ utfoldelse.

Jeg viste tidlig interesse for tall og språk. Jeg lærte å regne og skrive tall av Arvid Rognhaugen, og fikk tidlig innføring i kalkulatorbruk, variabler og enkel funksjonstegning. Disse tidlige erfaringene ble viktige for min senere interesse for informatikk og programmering.

---

3. Brøttum skole og kirkeliv (1985-1991)

I 1985 begynte jeg på Brøttum barne- og ungdomsskole. Mine klasseforstandere var Inger Johanne Seielstad Haugli og Ingund Strømmen. På skolen lærte jeg å lese og skrive, og fikk undervisning i musikk, hvor Astrid Moren Rømo og Ingund Strømmen hadde stor innflytelse.

Hver søndag gikk vi til Brøttum kirke, en tradisjon som varte frem til jeg var tolv år. Kirken og menighetslivet ga meg et sterkt verdigrunnlag og tilhørighet til lokalsamfunnet.

---

4. Musikkens betydning - korps, konfirmasjon og LP-plater

Musikk har alltid vært en viktig del av livet mitt. I januar 1988 fikk jeg mitt første stereoanlegg og til bursdagen min den 20. februar samme år, mottok jeg LP-en *OL-Fatter'n* av Kjetil Kjelle. Mitt første kjøpte musikkalbum var *Everything* av The Bangles.

Jeg spilte fotball på miniputtlaget til Brøttum IL og spilte kornett i Brøttum aspirantkorps. Dette ga meg en praktisk tilnærming til musikk, samspill og disiplin.

---

5. Speiderleir og leirskoleopplevelser

Som barn var jeg også med i speideren og deltok på Speiderleiren på Skaugum i 1989. I 1991 var jeg på leirskole på Bjørnøysund ved Bud i Møre og Romsdal. Disse erfaringene styrket min selvstendighet og samarbeidsevner i nye miljøer.

---

6. Ungdomstid og venner (1991-1993)

I 1991 begynte jeg på ungdomsskolen på Brøttum, hvor jeg ble kjent med mange nye venner. Jeg startet samtidig i Brøttum skolekorps og begynte å spille trommer. Musikken ble et viktig sosialt og personlig uttrykksmiddel.

---

7. Brøttum Musikkforening og OL-CD

I 1993 ble jeg med i Brøttum Musikkforening. Sammen spilte vi inn en CD i Brøttum kirke i anledning OL på Lillehammer i 1994, med støtte fra LOOC. Dette prosjektet ga meg innsikt i studioarbeid og samarbeid på tvers av generasjoner.

---

8. Spjelkavik videregående skole (1994-1997)

I 1994 begynte jeg på Spjelkavik videregående skole. Jeg bestod grunnkurset med et gjennomsnitt på 5. Her ble jeg kjent med tre gode venner som jeg fortsatt har ukentlig kontakt med. Vi begynte tidlig å drømme om å flytte til Oslo og utvikle oss videre innen teknologi og kreativitet.

9. Flyttingen til Oslo - et nytt kapittel (1997)

4. juli 1997 flyttet jeg til Oslo og begynte å studere ved Universitetet i Oslo høsten samme år. Dette markerte starten på et nytt kapittel i livet mitt - en overgang fra bygdeliv til storbyens impulser og muligheter.

---

10. Flyttingen til Oslo - et nytt kapittel (1997)

Etter flere år med utvikling og utforskning i barndomshjemmet, både teknologisk og personlig, innså jeg at tiden var moden for et nytt kapittel i livet. I 1997 flyttet jeg til Oslo - en by jeg hadde besøkt 3 ganger, men som nå skulle bli mitt nye hjem. Det var både en frigjøring og en forpliktelse: Jeg skulle stå på egne ben, bygge nye relasjoner, og finne min plass i storbyens rytme og liv.

Flyttelasset besto ikke av mange ting. Jeg hadde med meg det viktigste: datamaskinen, noen koffertter med klær, bøker, og et hode fullt av ideer. Oslo virket i starten overveldende. Lydene, tempoet, menneskene - alt var annerledes enn det rolige livet jeg kjente fra oppveksten. Samtidig ga det en ny energi, og jeg ble raskt fascinert av alt byen hadde å tilby: konserter, kunstutstillinger, bokhandlere og internettkafeer. Det var i denne perioden jeg begynte å forstå hvor sterkt teknologi og kultur kunne smelte sammen.

Internett var fremdeles ungt, men jeg var tidlig ute. I leiligheten i Oslo satt jeg mange kvelder og netter foran skjermen og eksperimenterte med HTML, Linux og de første versjonene av fri programvare. Jeg deltok i mailinglister, leste brukermanualer og kompilerte kildekode. Samtidig gikk jeg på konserter, tok bilder og noterte ned refleksjoner om kultur og teknologi i notatbøker jeg alltid hadde med meg. Det var en intens tid. En blanding av utforskning, læring og stille ensomhet.

Å flytte til Oslo i 1997 la grunnlaget for det som skulle bli min vei videre - som student, som teknolog og som bidragsyter i det frie programvaremiljøet. Det var i denne perioden jeg for alvor begynte å formulere hvem jeg var og hvem jeg ønsket å bli.

---

11. Universitetet i Oslo og Aftenposten (1998-1999)

I 1998 startet jeg ved Universitetet i Oslo. Jeg hadde valgt å studere informatikk og idéhistorie - to fagområder som for meg hang tett sammen. Teknologi og tenkning, kode og konsept, algoritmer og etikk. Det var i dette skjæringspunktet jeg fant inspirasjon. Universitetet var et fristed for tanken, og jeg tok forelesninger med stor interesse. Det var ikke bare pensum som engasjerte meg, men samtalene etter forelesningene, møtene i grupperommene og det faglige fellesskapet.

Samtidig begynte jeg å redigere www.aftenposten.no for Trygve Monsen i Aftenposten Multimedia AS. Det startet med mindre bidrag, men utviklet seg raskt til et mer omfattende samarbeid. Jeg skrev om teknologi, kultur og internett - emner som mange på den tiden fremdeles så på som smale eller nerdete. Mitt mål var å forklare hvordan teknologi endret samfunnet, hvordan digitaliseringen påvirket kultur, og hvorfor fri programvare var mer enn bare teknisk infrastruktur - det var en filosofi om frihet, samarbeid

og åpenhet.

Å balansere studiene med journalistisk arbeid var krevende, men også berikende. Jeg fikk mulighet til å møte mennesker med ulike perspektiver, og mine egne ideer ble utfordret og skjerpet. Artiklene jeg skrev skapte debatt, og det gjorde meg bevisst på ansvaret som følger med offentlig ytring. Jeg forsøkte å skrive tydelig, men med dybde - med respekt for leseren, men uten å forenkle det komplekse.

Det var også i denne perioden jeg begynte å se konturene av hvordan jeg kunne kombinere teknisk kompetanse med samfunnsengasjement. Jeg var ikke interessert i teknologi for teknologiens skyld, men i hvordan den kunne brukes til å fremme ytringsfrihet, tilgjengelighet og demokrati. Dette kom til å bli et bærende tema i mitt videre arbeid.

---

12. GPhoto og fri programvare

Gjennom min interesse for både fotografi og programmering, etablerte jeg GPhoto - et fri programvareprosjekt for å laste ned bilder fra digitale kameraer til Linux-systemer. På slutten av 90-tallet var dette banebrytende: De fleste kameraer kom med proprietær programvare som bare fungerte på Windows, og støtten for Linux var begrenset.

Jeg begynte å bidra til GPhoto som utvikler og tester, men også som oversetter og dokumentasjonsforfatter. Det var her jeg for alvor forsto kraften i fri programvare: mennesker fra hele verden samarbeidet frivillig for å bygge verktøy som alle kunne bruke, endre og forbedre. Ingen spurte om hvor du kommer fra, hvilken utdanning du har, eller hvilket språk du snakker - det eneste som teller er kvaliteten på bidragene dine.

Mitt arbeid med GPhoto ga meg praktisk erfaring med kildekode, kompilering, feilsøking og samspill med maskinvare. Jeg lærte hvordan man skriver **clean code**, hvordan man diskuterer løsningsforslag i åpne fora, og hvordan man bidrar til noe større enn seg selv. Samtidig var det en kreativ prosess. Jeg tok egne bilder med digitalkameraer, testet programvaren med dem, og dokumenterte forbedringsforslag. Jeg brukte kameraene som både kunstnerisk og teknisk verktøy.

GPhoto ble for meg en inngangsport til det større fri programvare-miljøet: GNOME, KDE, Debian, og senere også egne prosjekter. Jeg skrev brukerveiledninger, deltok i diskusjoner på IRC og e-postlister, og lærte meg verdien av **release early, release often**. Programvare er aldri ferdig - den utvikles kontinuerlig, sammen med brukernes behov og teknologiens muligheter.

Gjennom GPhoto og andre frie prosjekter forsto jeg hvor viktig det er at teknologien forblir åpen. At brukeren har kontroll over sin egen maskin og data. At kunnskap deles, og at fellesskap bygges gjennom samarbeid, ikke konkurranse. Dette ble ikke bare en teknisk filosofi for meg, men et livssyn. Og det startet med kameraet mitt, noen linjer C-kode, og ønsket om å gjøre en forskjell - en **commit** av gangen.

---

13. Reisen til Paris og arbeidet i Linpro (2000)

Året 2000 markerte starten på en ny epoke i mitt liv, både profesjonelt og personlig. Etter flere år med programmering, fri programvare og selvstudier, fikk jeg ansettelse i Linpro AS, et norsk selskap som spesialiserte seg på Linux-løsninger og fri programvare. For en ung utvikler med glødende interesse for teknologi og åpen kildekode, var dette som å komme hjem.

I Linpro ble jeg en del av et team som delte mine verdier. Vi jobbet tett med systemer basert på Debian GNU/Linux, og jeg fikk anledning til å arbeide med både serverkonfigurasjon og webutvikling, spesielt innenfor rammeverk som Zope og Plone - teknologier som på den tiden var langt foran sin tid.

Våren 2000 ble jeg invitert med på en jobbreise til Paris, hvor vi skulle delta i et internasjonalt utviklermøte (GUADEC 2000) i regi av fri programvare-bevegelsen. Turen var både faglig og kulturelt berikende. Det var første gang jeg satte foten i Frankrike, og det å oppleve Paris med sine brede boulevarder, kafeer og kunstneriske puls ga meg nye perspektiver.

På konferansen møtte jeg utviklere fra hele verden. Vi diskuterte arkitekturer, delte kode og planla videre samarbeid på tvers av landegrenser. Det slo meg hvor universelt språket for fri programvare var - selv om vi snakket forskjellige morsmål, snakket vi alle *Python*, *Perl*, og *C*.

Paris-turen inspirerte meg til å tenke større - ikke bare på hva jeg kunne bygge alene, men hva vi kunne skape sammen, som et globalt fellesskap. Jeg vendte tilbake til Oslo med ny energi, og i Linpro fikk jeg større ansvar i prosjekter hvor jeg kunne forme løsninger som påvirket tusenvis av brukere.

---

14. Internasjonale erfaringer fra Irland og England (2001)

Året etter, i 2001, bestemte jeg meg for å søke meg utenlands for å utvide horisonten ytterligere. Gjennom mitt nettverk i fri programvare-miljøet fikk jeg kontakt med et selskap i Dublin, Irland, som jobbet med innholdsforvaltning for store mediebedrifter. Jeg ble invitert over for en kontraktstilling hvor jeg skulle bidra til å optimalisere deres publiseringssystem basert på Zope og Python.

Dublin var en spennende by å bo i. Med sin blanding av irsk historie og moderne teknologiindustri, ble det et slags europeisk Silicon Valley på den tiden. Jeg bodde i utkanten av byen, i nærheten av UCD (University College Dublin), og pendlet daglig med buss inn til sentrum. Det var første gang jeg bodde alene utenlands over lengre tid, og det var både utfordrende og frigjørende. Jeg lærte mye om både meg selv og hvordan det var å arbeide i et tverrkulturelt miljø.

Etter noen måneder i Irland, gikk ferden videre til England. Jeg fikk anledning til å jobbe fra London i en kortere periode, der jeg samarbeidet med en mindre gruppe utviklere som eksperimenterte med semantisk web og metadata - emner som senere skulle bli sentrale i utviklingen av web 2.0. Vi testet tidlig bruk av RDF og XML, og jeg bidro med integrasjon mellom brukergrensesnitt og backend-tjenester.

Oppholdet i Storbritannia styrket mine språkkunnskaper og lærte meg mye om arbeidskulturer som skilte seg fra den norske. Mens man i Norge gjerne var uformell og flat i strukturen, opplevde jeg i England en tydeligere hierarkisk organisasjon, men også en sterk vektlegging av dokumentasjon og

profesjonalitet i leveranser.

Da jeg returnerte til Norge senere på høsten, følte jeg meg rikere - ikke i penger, men i erfaring. Jeg hadde vokst faglig, blitt mer selvstendig og fått venner og kontakter over hele Europa.

---

15. Familietur og norsk patent i Blaafisk (2005)

I 2005 hadde jeg vært gjennom flere år med prosjekter, programmering og reiser. Jeg hadde også startet å reflektere mer over balansen mellom jobb og privatliv. Derfor bestemte jeg meg for å prioritere en lengre familietur. Sammen med foreldrene mine la vi ut på en biltur gjennom Sør-Norge, fra Oslo via Gudbrandsdalen til Vestlandet, og videre til fjorder og fjell jeg aldri hadde sett før med egne øyne.

Turen var en påminnelse om hva som virkelig betyr noe. Naturen, familien, samtalene vi hadde over middagsbordet i små hytter og pensjonater. Jeg tok mange bilder, skrev notater og lyttet til gamle kassettopptak fra barndommen. Det var som å samle biter av fortiden for å forstå fremtiden.

I løpet av denne perioden begynte jeg også å arbeide mer aktivt med en idé jeg hadde båret på siden 2003 - et system for strukturert innholdsdeling og medieorganisering over Internett. Jeg hadde sett hvordan folk slet med å finne og gjenbruke innhold på tvers av plattformer, og jeg ønsket å lage en løsning som kunne tagge, indeksere og dele mediefiler på en brukervennlig måte - inspirert av fri programvare-filosofien.

Etter flere måneder med utvikling, prototyping og samtaler med patentkontoret Onsagers, sendte jeg, Karl-Erik Westad Olausen og Jan Ole Kjellesvig inn en søknad om norsk patent. I søknaden beskrev jeg en metode for innholdsorganisering, inkludert en unik måte å kombinere metadata og brukerpreferanser med søkealgoritmer og et åpent API. Det var mitt første forsøk på å sikre rettigheter til noe jeg hadde laget, og prosessen lærte meg mye om opphavsrett, teknisk dokumentasjon og innovasjon i praksis.

Norsk patent 320360 (<https://www.blaafisk.no/patents/320360/320360.html>) ble innvilget i Norge i slutten av 2005. Selv om vi aldri ble rik på det økonomisk, var det et bevis på at ideene våre hadde verdi - og det motiverte meg til å fortsette å utvikle løsninger med brukeren i sentrum. Det inspirerte også mitt senere arbeid med åpen lydkartlegging, kommunikasjonsplattformer og sikker programvare.

Familieturen og patentarbeidet i 2005 markerte et slags veiskille. Det ble klart for meg at teknologi ikke bare handler om maskiner og kode - men om mennesker, historier og forbindelser. Og i det skjæringspunktet mellom det personlige og det teknologiske, fant jeg drivkraften til å fortsette - ikke bare som utvikler, men som forsker, innovator og medmenneske.

---

16. Kundeservice i Domeneshop og Italia-tur til Firenze og 2 ganger til USA: M.I.T. og Stanford (2006-2015)

I 2006 ble jeg ansatt i kundeservice hos Domeneshop AS, et norsk teknologiselskap som tilbyr domene- og webhoteltjenester. Arbeidsplassen var sentralt plassert i Oslo sentrum, og miljøet var preget av en

uformell, men profesjonell tone. Som supportmedarbeider fikk jeg innsyn i hvordan moderne Internett-infrastruktur fungerer i praksis. Jeg lærte å løse tekniske problemer for kunder, formidle informasjon på en enkel og forståelig måte, og håndtere forespørsler med effektivitet og nøyaktighet.

Arbeidet i Domeneshop styrket mine ferdigheter i kundekommunikasjon og IT-drift. Jeg fikk erfaring med brukerstøtte på e-post, chat og telefon, og utviklet en evne til å se problemer fra kundens perspektiv. Samtidig fikk jeg en dypere forståelse for DNS, e-postprotokoller, serveradministrasjon og domeneoverføringer - kunnskap som jeg senere har tatt med meg i videre studier og prosjekter.

I løpet av denne perioden tok jeg også en reise til Italia, som ble et viktig vendepunkt i min personlige utvikling. Jeg besøkte blant annet Roma, Firenze og Venezia. Det var første gang jeg for alvor ble eksponert for europeisk kulturarv utenfor Skandinavia. Jeg ble sterkt påvirket av kunstverkene i Uffizi-galleriet, arkitekturen i Colosseum og Vatikanets åndelige atmosfære. Reisen vekket min interesse for historie, språk og kultur, og styrket min nysgjerrighet på verden. Møtet med et annet samfunn, hvor verdier og vaner var annerledes enn de norske, ga meg nye perspektiver på identitet og fellesskap.

Tilbake i Norge følte jeg meg mer inspirert, men også mer bevisst på behovet for å reflektere over egne valg. Overgangen fra teknisk arbeid i Domeneshop til å ville utforske bredere humanistiske og samfunnsvitenskapelige emner startet her. Italia-turen markerte begynnelsen på en ny fase, preget av søken etter mening og sammenheng i tilværelsen.

Jeg besøkte i juni 2014 som gjest hos Justin Dove og Student Information Processing Board (SIPB).

I august 2015 besøkte jeg Mountain View (Googleplex) som gjest hos Peter Norvig, UC Berkeley sin campus, deltok på kveldsundervisning i 4 timer ved UC Berkeley Extension og besøkte Stanford University, turistattraksjonen Hewlett Packard Garage, Apple Infinite Loop i Cupertino og Google Sculpture Park i Mountain View, California, U.S.A.

---

17. Livserfaringer og refleksjoner (2015-2017)

Årene 2015 til 2017 var preget av betydelige livserfaringer og personlig vekst. Jeg var i en fase av livet der jeg prøvde å forene mine teknologiske ferdigheter med en dypere forståelse av menneskelige relasjoner, verdier og samfunnsmessige sammenhenger.

Jeg hadde ulike korttidsengasjementer og prosjekter innen IT, musikk og kunst, men det var like mye et indre arbeid som preget denne tiden. Jeg brukte mye tid på å lese filosofi og litteratur - fra antikkens tenkere til moderne forfattere som Albert Camus og Haruki Murakami. Samtidig begynte jeg å eksperimentere med lydopptak, improvisert musikk og åpne programvareverktøy for kunstnerisk utfoldelse.

Gjennom personlig erfaring erfarte jeg også hvordan helse, økonomi og psykisk styrke spiller inn i muligheten til å bidra i samfunnet. Det var ikke alltid lett å navigere i arbeidsmarkedet, og det fantes perioder med både tvil og usikkerhet. Jeg oppdaget at det å ta ansvar for eget liv krever mer enn bare faglig kompetanse - det handler også om å utvikle motstandsdyktighet, empati og evnen til å omstille seg.

Denne perioden lærte meg verdien av langsom utvikling. I et samfunn som ofte hyller raske resultater og

overfladisk suksess, lærte jeg å verdsette kontinuerlig læring, ærlig refleksjon og utholdenhet. Jeg begynte også å se viktigheten av fellesskap og åpne samarbeidsformer, spesielt innen teknologi og kunst. Dette la grunnlaget for det jeg senere skulle gjøre i utdanning og forskning.

---

18. Studier ved OsloMet og Bacheloroppgave i radio (2017-2020)

I 2017 begynte jeg på bachelorstudiet Elektroingeniør ved OsloMet - storbyuniversitetet. Det følte som et naturlig skritt etter mange år med selvstendig utforskning av lyd, teknologi og kunst. Jeg ønsket å kombinere min bakgrunn i IT og musikk med akademisk kunnskap, og OsloMet tilbød en moderne og praksisnær tilnærming til fagfeltet.

Studiet ga meg innsikt i alt fra lydteknikk og signalbehandling til elektriske kretser og praktisk ingeniørutøvelse. Jeg fikk bruke verktøy som GNU/Linux, GCC, GTK, GNOME, Champlain, GStreamer, og ulike programmeringsspråk i praktiske prosjekter. Jeg tok også fag som ga meg dypere forståelse for elektriske kretser og mediehistorie. Lærerne var engasjerte, og miljøet stimulerte til både kritisk tenkning og kreativ utfoldelse.

I [bacheloroppgaven](#) valgte jeg å fokusere på radio - et medium som lenge hadde fascinert meg på grunn av dets umiddelbarhet og intime karakter. Oppgaven tok for seg utviklingen av en åpen kildekode-basert radioplattform for GNU/Linux. Målet var å lage et brukerorientert, lettvekts og tilgjengelig program for nettradio, som kunne kombineres med geografisk søk og lydkartlegging. Jeg brukte GStreamer, GTK og C for å utvikle en prototype som senere ble grunnlaget for videre utvikling i regi av Aamot Research.

Oppgaven fikk god respons, og jeg opplevde for første gang at det var mulig å kombinere teknologisk innovasjon med etisk og sosial bevissthet i et akademisk rammeverk. Radioens demokratiske potensial - muligheten for å formidle stemmer fra ulike miljøer og kulturer - inspirerte meg til å tenke større. Det var her spiren til ideen om globale lydkart og ytringsfrihet ble plantet.

Gjennom utdanningen ved OsloMet fikk jeg ikke bare faglig ballast, men også tro på at mine erfaringer og verdier kunne føre til noe meningsfullt. Studiene var starten på en mer målrettet satsing på forskning og utvikling innen lyd, medier og fri programvare - en retning jeg fortsatt følger i dag.

---

19. Programmering og livet i Gjøvik (2022-2025)

Etter opptak til NTNU i Gjøvik i 2022 startet jeg på en ny etappe i livet. Gjøvik, en by ved bredden av Mjøsa, ble rammen rundt en reise fylt av faglig fordypning, sosiale erfaringer og teknologisk utvikling. Jeg hadde med meg en MacBook Air M1 (2020), som fulgte meg gjennom de første årene av studiene. Den ble brukt til å skrive programmer, rapporter og til daglig arbeid med universitetets digitale plattformer.

De første semestrene ble brukt til å bygge opp grunnleggende ferdigheter i programmering og IT-sikkerhet. Jeg fullførte blant annet emner som TDT4100 Objektorientert programmering, IT2805 Webteknologi og IMT1031 Operativsystemer og datanett. Livet i Gjøvik var preget av rolige omgivelser, tette bånd til medstudenter og gode faglige ressurser.

Etter hvert begynte jeg å bidra med egne prosjekter. Jeg startet utviklingen av GNOME Voice og GTK Radio, og senere ble også GarageJam og Gingerblue lansert som del av min egen programvareportefølje. Disse prosjektene var både faglige uttrykk og kreative lekeplasser for eksperimentering med lyd, grafikk og nettverk.

Ved siden av studiene tok jeg gitartimer over Skype, noe som hjalp meg å finne balanse i hverdagen. Den kreative impulsen fra musikken inspirerte også programmeringsarbeidet. Det var i Gjøvik jeg for alvor begynte å forene teknologi med kunstnerisk uttrykk.

NTNU Gjøvik ble et sted for personlig vekst. Jeg deltok i faglige seminarer, skrev tekster og bygget opp et lite nettverk av likesinnede. Selv om jeg levde et nokså rolig liv, var det preget av dypt engasjement i teknologi og en stadig søken etter forbedring.

---

20. Hovedverket - januar 2025

I januar 2025 ble en milepæl nådd: jeg ferdigstilte mitt hovedverk for perioden, et doktorgradsutkast med tittelen **Development of a Location-Based Search Engine: A Study on Geospatial Data Integration, Privacy, and User Personalization**. Arbeidet representerte kulminasjonen av flere års forskning og programmeringsarbeid, og tok for seg utviklingen av et søkemotorrammeverk basert på geografisk informasjon.

[Dokumentet](#), som ble publisert konfidensielt på mitt eget nettsted, inneholder både teoretiske og praktiske aspekter ved utviklingen av en personlig, stedstilpasset søkeopplevelse. Jeg benyttet data fra frie karttjenester, utviklet egne algoritmer for stedsgjenkjenning og la vekt på personvern og brukertilpasning.

I denne perioden arbeidet jeg intensivt med Python, Rust og C, og benyttet blant annet biblioteker som libxml2, GStreamer og GTK for visualisering og medieintegrasjon. Jeg la vekt på å bygge et åpent og utvidbart system, der brukere kan utforske lydkart og stedsspesifikke medieressurser.

Arbeidet ble ikke umiddelbart vurdert av akademiske institusjoner, men det fikk likevel betydning for mitt videre virke som selvstendig utvikler og forsker. Dokumentet markerte også et vendepunkt, der jeg gikk fra student til uavhengig teknologisk aktør.

---

21. Lenovo PC og ny hverdag - april 2025

I april 2025 ble min gamle MacBook Air erstattet med en ny Lenovo-PC. Overgangen markerte starten på en ny fase i livet. Med mer kraft og bedre kompatibilitet for utviklingsverktøy i Linux-økosystemet, ble denne maskinen et viktig verktøy i det videre arbeidet med fri programvare.

Jeg organiserte prosjektene mine med Git, publiserte kildekode via GitLab og GitHub, og satte opp nye byggeprosesser og automatisering av testing. Overgangen til en ny maskin tvang meg til å rydde opp i gamle filer, arkivere det viktigste og strukturere dokumentasjonen bedre. Jeg lagde også Docker-containerer og Flatpak-pakker for enklere distribusjon av mine applikasjoner.

Samtidig innebar denne perioden et mer selvstendig liv. Jeg hadde nå etablert enkeltpersonsforetaket Aamot Research og begynte å selge programvare og CD-utgivelser. Jeg utviklet nettsider, svarte på kundespørsmål og organiserte dagene mine mer som en frilanser enn som en student.

Lenovo-maskinen ble dermed mer enn bare en teknologisk oppgradering - den ble en portal til en ny hverdag preget av frihet, ansvar og muligheter. Jeg fortsatte å skrive, utvikle og bidra til fellesskapet av fri programvare, samtidig som jeg forberedte meg på nye utfordringer og eventyr videre i 2025 og fremover.

---

22. Min mor Gunhild og far Helge - familiens støtte

Min mor, Gunhild Humblen, og min far, Helge Aamot, har vært bautaene i mitt liv. Deres tilstedeværelse, omsorg og støtte har formet meg til den jeg er i dag. Gunhild, med sin varme og kloke tilnærming til livet, har alltid vært der med ørene åpne og hjertet på rett sted. Hun har lært meg verdien av empati, utholdenhet og å tro på meg selv, selv når livet har bydd på motgang.

Helge, med sitt lune smil og sin praktiske sans, har vært en trygg havn. Han var en mester i å skape ro selv i kaos, og hans rolige vesen ga meg en grunnmur av trygghet. Både mor og far har støttet mine valg, enten det handlet om studier, flytting eller kreative prosjekter. De har vist meg hva ekte kjærlighet og familie betyr - ikke bare i ord, men i handling.

Vi hadde en enkel, men rik oppvekst. Jeg minnes middager med hjemmelaget mat, turer i skogen og sene kvelder med samtaler om livet. Gunhild sang ofte for oss barna, og Helge tok oss med ut for å se stjernene på klare netter. Denne kombinasjonen av det hverdagslige og det storslåtte ga meg en opplevelse av både røtter og vinger - trygghet og frihet.

---

23. Min storebror - inspirasjon og hjelp

Min storebror har alltid vært en viktig figur i mitt liv. Han har gått foran meg som et lysende eksempel, og vist meg at det er mulig å forene kunnskap, kreativitet og viljestyrke. I barndommen så jeg opp til ham med stor beundring. Han bygget modellfly, loddet kretskort og spilte gitar - alt med en naturlig selvsikkerhet og nysgjerrighet.

Han hjalp meg med lekser, introduserte meg for ny musikk og teknologi, og tok meg med på eventyr. Vi kunne sitte sammen i timevis foran datamaskinen og utforske nye programmer og spill. Ofte var det han som viste meg veien, men han lot meg alltid finne min egen. Det var aldri konkurranse mellom oss, kun felles glede og respekt.

Som voksen har han fortsatt å inspirere meg. Hans evne til å se løsninger der andre ser problemer, og hans genuine interesse for mennesker, har gjort ham til en god lytter og rådgiver. Han er ikke bare en bror, men en venn jeg stoler på, og en person jeg beundrer.

Uansett hvor i verden vi har befunnet oss, har båndet vårt vært sterkt. Vi har delt tanker, ideer og drømmer - og vi har støttet hverandre gjennom livets opp- og nedturer. Min storebror har vært en

veiviser, og en påminnelse om at det alltid finnes en vei videre.

---

24. Musikk og teknologi - en livslang lidenskap

Musikk og teknologi har vært to gjennomgående tema i mitt liv, og de har ofte smeltet sammen i kreative prosjekter og personlige oppdagelser. Helt siden barndommen har jeg vært fascinert av lyder, rytmer og melodier. Jeg husker da jeg som barn spilte på munnspill og piano, og hvordan musikken fikk meg til å føle meg levende. Min mor oppmuntret meg til å synge, og far lot meg utforske radio og stereoanlegg.

Senere kom datamaskinen inn i livet mitt. Jeg oppdaget programmering, og det åpnet en ny verden. Jeg kunne skape, utforske og løse problemer på måter som fascinerte meg. Etter hvert begynte jeg å kombinere disse interessene. Jeg laget musikk med datateknologi, utforsket lydredigering, og utviklet egne applikasjoner. Det var noe magisk med å ta opp en lyd, manipulere den digitalt og dele den med andre.

Gjennom studiene har jeg fordypet meg i informatikk, musikkteknologi og senere kunstig intelligens. Jeg har vært med på prosjekter som kombinerer musikk og programmering, og har brukt teknologi som et verktøy for kreativ utfoldelse.

Musikk og teknologi er for meg ikke bare fag eller hobbyer - de er en livsnerve. De lar meg uttrykke meg, kommunisere med andre og utforske verden på min egen måte. Det er i skjæringspunktet mellom toner og koder jeg virkelig kjenner meg hjemme.

Når jeg ser tilbake, forstår jeg at det nettopp er dette samspillet mellom menneskelige følelser og teknologiske verktøy som har preget hele min livsreise. Og det er her jeg ønsker å fortsette å bygge - i krysningsfeltet mellom musikk, teknologi og menneskelig innsikt.

---

25. Fri programvare og digital frihet

Fri programvare har ikke bare vært en teknologisk retning for meg - det har vært et verdisett, en livsfilosofi og en plattform for å uttrykke mine idealer om ytringsfrihet, rettferdighet og kunnskapsdeling. Siden ungdomsårene har jeg latt meg inspirere av bevegelsen bak fri programvare - pionerene som Richard Stallman, Linus Torvalds og John Gilmore - mennesker som så teknologi som mer enn bare verktøy, men som et grunnlag for demokrati og frigjøring.

Min egen reise begynte i møte med GNU/Linux. Jeg var fascinert over tanken på at programvare kunne deles fritt, at kildekoden var tilgjengelig for alle, og at hvem som helst - uansett økonomisk bakgrunn - kunne bygge, forbedre og forstå teknologien som driver verden. Det var som å oppdage et bibliotek hvor alle bøkene ikke bare kunne leses, men også skrives om og publiseres på nytt.

Etter hvert som jeg fordypet meg i programmering og systemutvikling, ble det tydelig for meg at fri programvare ikke bare er viktig teknologisk - det er et vern mot sentralisering av makt. I en verden der store selskaper kontrollerer plattformer, algoritmer og innhold, representerer fri programvare en måte å

sikre individuell autonomi og transparens. Det handler ikke bare om teknologiens indre struktur, men om samfunnets ytre grenser - hvem som kontrollerer kommunikasjonen, dataene og kunnskapen vår.

Gjennom prosjekter som GTK Radio, GNOME Voice og GarageJam har jeg forsøkt å bidra til dette økosystemet. Disse applikasjonene er bygget på åpne standarder og er ment å styrke individets tilgang til medier og ytring. Jeg tror på verktøy som lar folk lytte, skape og dele - uten at de trenger å spørre om tillatelse.

Fri programvare henger også tett sammen med digital frihet. Digital frihet handler for meg om retten til å bruke teknologi på egne premisser - til å lære, eksperimentere, og beskytte sitt privatliv. Det handler om retten til å kommunisere kryptert, til å kontrollere sin digitale identitet, og til å kunne forlate en plattform uten å miste tilgang til nettverket sitt. Det handler om å være deltaker, ikke bare forbruker.

I mine studier, spesielt innen informasjonssikkerhet, har dette vært et gjennomgående perspektiv. Jeg har sett hvordan kontroll over teknologi er direkte knyttet til kontroll over livene våre. Derfor mener jeg at utdanning om fri programvare bør være en sentral del av teknologisk dannelse, allerede i grunnskolen. Å forstå hva som skjer bak skjermen gir makt - og det motsatte, å ikke forstå, er en kilde til avmakt.

Fri programvare er kanskje ikke alltid like polert som proprietære løsninger. Men den gir oss noe langt viktigere: valgfrihet, innsikt og fellesskap. I en tid hvor algoritmer former vår virkelighetsforståelse og dataspoene våre blir brukt til å selge, overvåke og manipulere, blir fri programvare og digital frihet stadig mer kritisk. Det er en bevegelse som ikke bare handler om kode, men om verdighet.

---

26. Mine lærere og forbilder gjennom livet

Gjennom livet har jeg vært heldig som har hatt flere inspirerende lærere og forbilder - mennesker som har sett meg, utfordret meg og hjulpet meg til å vokse. Mange av dem har vært lærere i tradisjonell forstand, men minst like mange har vært lærere i bredere forstand: familie, musikere, professorer, teknikere og livskloke mennesker jeg har møtt på min vei.

Mine første lærere var de som lærte meg det grunnleggende. Aud Margaret Bråten viste meg gleden ved å tegne og male i barnehagen. Arvid Rognhaugen lærte meg tidlig å regne, bruke kalkulator, forstå funksjoner og variabler - langt før jeg forsto at dette en dag skulle bli en del av mitt virke som systemutvikler og matematikkstudent.

På barneskolen var Inger Johanne Seielstad Haugli en uvurderlig støtte. Hun lærte meg å lese og skrive - ikke bare bokstaver, men tanker. Astrid Møren Romo lærte meg å synge og formidle musikk, og viste meg at uttrykk ikke alltid trenger ord. Musikk læreren Ingund Strømmen og engelsklærerne Helene Lund og Gurid Torild Solberg var også sentrale. De ga meg et språk for å forstå både meg selv og verden.

Senere i livet har jeg møtt akademiske lærere som har utvidet horisonten min. På NTNU og Universitetet i Oslo møtte jeg forskere som ikke bare lærte meg teori, men også viktigheten av kritisk tenkning, av å stille spørsmål ved premissene. Jeg lærte å kode mer presist, men også å tenke mer prinsipielt. Spesielt satte jeg pris på Erjon Zoto og Jia-Chun Lin som underviste meg i cybersikkerhet og nettverk, og utfordret meg til å se dypere inn i arkitekturen av internett.

Blant mine forbilder utenfor klasserommene, må jeg nevne personer som Richard Stallman, Edward

Snowden og Aaron Swartz. De har risikert karriere og frihet for å stå opp for prinsipper de tror på. Deres mot og integritet har gitt meg inspirasjon til å forfølge egne prosjekter, som fri programvare for radio og lydopptak - verktøy som også skal styrke ytringsfriheten.

Og selvfølgelig har jeg lært av familien. Min mor, Gunhild Humblen, har lært meg om omsorg, om å lytte, og om å stå opp for det som er rett. Hennes livsvisdom og evne til å bære gjennom vanskelige tider har vært et lys å følge.

Lærere kommer i mange former. Noen underviser oss i fag, andre i liv. Jeg føler meg takknemlig for å ha blitt formet av begge.

---

27. Gode venner og relasjoner

Ingen livsreise er komplett uten gode venner - de som ser deg på gode og dårlige dager, og som gir livet dybde og farge. Gjennom studietiden, arbeidslivet, og personlige prosjekter har jeg vært heldig som har knyttet sterke bånd til mennesker som deler mine interesser, verdier og humor.

Venner er de som lytter når man trenger å sortere tankene sine, som utfordrer når man blir for fastlåst, og som stiller opp når ting røyner på. Jeg har funnet slike venner i både digitale og fysiske rom - på IRC-kanaler, i studiekorridorer, og på kafeer. Mange av mine nære relasjoner er også faglige - vi deler koden, ideene og visjonene, men også livets små og store øyeblikk.

Et spesielt vennskap som har vært viktig for meg, er med Gary J. Gramolini, gitaristen som underviser meg via Skype fra USA. Vår relasjon startet som en formell gitartime, men utviklet seg raskt til å bli et vennskap basert på felles kjærlighet for musikk, kreativitet og livsrefleksjoner. Samtalene våre strekker seg ofte langt utover musikken.

I Oslo, Gjøvik og Trondheim har jeg funnet fellesskap med medstudenter og kollegaer som ikke bare deler en interesse for teknologi, men som også deler ønsket om å bruke teknologi til å forbedre samfunnet. Dette er mennesker som står for noe - som tør å mene, og som ikke bare følger strømmen.

Å pleie relasjoner har også vært en læringsprosess. Jeg har måttet lære å være til stede, å sette ord på følelser, og å be om hjelp når det trengs. Gode venner har lært meg at det er lov å være sårbar - at styrke ikke alltid handler om å klare seg alene, men om å våge å lene seg på andre.

I perioder hvor jeg har strevd med helse, økonomi eller akademisk press, har nettopp venner og relasjoner vært avgjørende. Samtalene, støtten, og de små gestene har gjort en stor forskjell. Jeg vet nå at ingen stor drøm eller idé realiseres i et vakuum - det er fellesskapene som gjør det mulig.

I min fremtidige forskning og programmering håper jeg å lage verktøy som styrker slike relasjoner - som gjør det lettere for mennesker å samarbeide, støtte hverandre og uttrykke seg fritt. For i bunn og grunn handler teknologi for meg ikke bare om innovasjon, men om relasjoner mellom mennesker.

---

28. Mitt engasjement for åpen kildekode

Min interesse for åpen kildekode begynte i ungdomsskolen da jeg oppdaget GNU/Linux og fri programvare. Jeg ble fascinert av ideen om at programvare kunne deles, studeres, forbedres og distribueres fritt. Dette ideologiske grunnlaget traff meg sterkt, og jeg innså at åpen kildekode representerer et viktig verktøy for digital inkludering, personvern, utdanning og innovasjon.

Gjennom årene har jeg deltatt i flere prosjekter som benytter fri programvare, og jeg har selv startet og vedlikeholdt egne prosjekter, blant annet GTK Radio 550.0, GNOME Voice og GarageJam. Disse prosjektene har hatt som mål å fremme ytringsfrihet, digital tilgjengelighet og kreativ utfoldelse gjennom lydteknologi.

Jeg har valgt en livsstil der jeg konsekvent bruker operativsystemer og verktøy basert på åpen kildekode. Dette valget er ikke bare praktisk, men også politisk og etisk motivert. Jeg mener at programvare som former vår digitale hverdag, bør være transparent og kontrollerbar av brukerne selv.

Mitt engasjement har også ført til samarbeid med utviklermiljøer over hele verden via plattformer som GitLab og GitHub. Jeg har bidratt med kode, dokumentasjon og testing. Jeg har også deltatt i diskusjoner og bidratt til å forbedre arkitekturen og funksjonaliteten i andres prosjekter.

For meg handler åpen kildekode ikke bare om teknologi, men om å bygge samfunn. Jeg tror på en verden der folk sammen kan skape løsninger som gagnar alle, ikke bare de med kommersielle interesser.

---

29. Hvordan jeg lærte å programmere

Jeg begynte å programmere i barneskolen, der jeg lærte enkel koding ved hjelp av kalkulator og tekstbaserte spill. Lærerne mine la tidlig vekt på logisk tenkning og algoritmisk problemløsning, og dette la grunnlaget for min interesse.

På videregående VK1 fikk jeg tilgang til PC med Opera Browser og begynte å eksperimentere med HTML og JavaScript for å lage nettsider. Etter hvert gikk jeg videre til Python og C, og jeg brukte Internett aktivt for å lære via guider, forum og dokumentasjon.

Det virkelige gjennombruddet kom da jeg installerte GNU/Linux og måtte løse tekniske utfordringer selv. Dette tvang meg til å forstå hvordan systemet fungerte, og jeg lærte om kommandolinjen, shell-scripting og programmering i C og Python. Jeg ble spesielt fascinert av hvordan alt fra kompilatorer til grafiske grensesnitt er bygget opp av moduler som man kan lære og forbedre.

Gjennom studier ved NTNU og senere erfaringer med forskningsprosjekter utviklet jeg en dypere forståelse for programvarens rolle i forskning og samfunn. Jeg tok kurs i datasikkerhet, nettverk og programmeringsspråk, og brukte fritiden min på å lage musikkprogramvare og lære nye biblioteker og rammeverk.

Programmering har blitt en naturlig del av hvordan jeg tenker og løser problemer. Jeg skriver kode daglig, enten det er for å automatisere oppgaver, lage nye verktøy eller bidra til åpen kildekode.

---

30. Mine bidrag til forskningsmiljøer

Min akademiske bakgrunn ved NTNU har gitt meg en plattform for å bidra til forskningsmiljøer, spesielt innen informasjonssikkerhet, nettverk og programmeringsspråk. Jeg har deltatt i prosjekter som kombinerer teknologi med samfunnsnytte, og jeg har publisert artikler og deltatt på konferansen GUADEC 2000, 2015 på Folkets Hus i Göteborg i Sverige og i 2017 på Manchester Metropolitan University i England.

Gjennom mitt arbeid med GNOME Voice og GNOME Radio 52.0 har jeg utviklet prototyper og dokumentasjon som har blitt brukt som referanse av andre forskere og utviklere. Jeg har også samarbeidet med studenter og veiledere for å utforske nye ideer og teknologier innen lydteknologi og personvern.

I 2024 begynte jeg å skrive på en doktorgradsrelatert studie kalt **Development of a Location-Based Search Engine**, der jeg utforsker samspillet mellom geospasiale data, personvern og brukertilpasning. Dette prosjektet har ført til utvikling av flere prototyper og teoretiske rammeverk som jeg deler via nettsiden min og relevante faglige fora.

Jeg har også engasjert meg i internasjonale forskningsmiljøer ved å kontakte og diskutere med utviklere og forskere innen fri programvare, kunstig intelligens og medieteknologi. Min tilnærming er tverrfaglig, og jeg søker å kombinere innsikter fra humaniora, informatikk og musikk.

Min motivasjon er å bidra til et mer åpent, sikkert og rettferdig digitalt samfunn. Jeg tror at fri programvare og forskningssamarbeid er nøkkelen til dette.

---

31. Utvikling av egne prosjekter og nettsider

Gjennom store deler av mitt voksne liv har jeg vært sterkt engasjert i utviklingen av egne prosjekter og nettsider, som både har fungert som kreative uttrykk og som plattformer for teknisk læring, personlig vekst og samfunnsengasjement. Prosjektene har strukket seg fra enkle HTML-baserte hjemmesider til komplekse applikasjoner innen lydbehandling, geografisk informasjonsanalyse og datasikkerhet.

Allerede i ungdomsårene startet jeg å eksperimentere med statiske nettsider, laget med enkel HTML og CSS, og publiserte innhold relatert til musikk, kunst og egne tanker. Dette la grunnlaget for en dypere interesse for teknologi og programmering, som senere utviklet seg til å omfatte dynamiske løsninger basert på PHP, JavaScript og databaser. Etter hvert ble interessen profesjonalisert, og jeg startet mitt eget enkeltpersonforetak, Aamot Research & Innovation.

Digitale plattformer for ytringsfrihet og lydkartlegging

Et av de mest sentrale og meningsfulle prosjektene jeg har arbeidet med, er utviklingen av åpne og tilgjengelige verktøy for lydkartlegging, som gir brukere mulighet til å utforske og dele lydopplevelser fra ulike geografiske områder. Dette har resultert i utviklingen av blant annet GNOME Radio 49.0, GNOME Voice og GarageJam. Disse er tilgjengelige som åpen kildekode og representerer både

teknologisk nybrottsarbeid og et sterkt engasjement for fri programvare.

Prosjektene bygger på bruk av GStreamer for lydbehandling og WebTorrent for desentralisert distribusjon. I tillegg har jeg implementert metadatahåndtering med VorbisComment for å knytte kontekst og opphavsrettslige data til lydfiler. Nettsidene som støtter disse prosjektene - blant annet www.aamot.io og www.oleaamot.com - fungerer som portaler for både distribusjon og dokumentasjon.

Programmering og sikkerhet

I tillegg til selve utviklingsarbeidet har jeg lagt vekt på sikkerhetsaspektene ved webutvikling. Jeg har eksperimentert med HTTPS, nøkkelhåndtering, WebAuthn, kryptering og OAuth-baserte innloggingssystemer. Særlig har jeg interessert meg for hvordan man kan kombinere brukervennlighet med personvern og datasikkerhet - og dette har vært viktig i utformingen av nettsidene og backend-tjenestene.

Design og brukeropplevelse

En viktig del av prosjektene har vært å utvikle intuitive og vakre grensesnitt. Jeg har lært meg å bruke moderne frontend-biblioteker som GTK og Champlain for å lage responsive og funksjonelle løsninger. Målet har alltid vært å gi brukeren en sømløs opplevelse, enten de lytter til lokal radio fra en landsby i Latin-Amerika eller laster opp egne lydopptak fra et urbant lydmiljø.

Erfaring med hosting og vedlikehold

Mine nettsider er hostet på VPS-tjenester hvor jeg selv administrerer Apache/Nginx, MySQL og SSH. Dette har gitt meg verdifull erfaring i systemadministrasjon, sikkerhetsoppdateringer og oppetidsmonitorering. I tillegg har jeg automatisert deployeringsprosesser med Git og CI/CD-verktøy for å sikre at endringer skjer effektivt og trygt.

Samfunnsbidrag

Mange av prosjektene mine har blitt utviklet med tanke på tilgjengelighet og inkludering. Jeg har forsøkt å tilpasse løsningene slik at personer med nedsatt funksjonsevne, lav båndbredde eller begrenset teknisk innsikt likevel kan ta dem i bruk. Dette er inspirert av prinsipper for universell utforming, som jeg mener burde være et fundament i all teknologiutvikling.

---

32. Studieliv og faglig utvikling ved NTNU

Min tid ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) har vært preget av både personlig vekst og faglig fordypning. Som voksen student med bakgrunn innen musikk, programmering og skriving, har jeg opplevd studietiden som en arena for nytenkning, refleksjon og tverrfaglig utforskning.

Faglige milepæler

Ved UiO, OsloMet NTNU har jeg tatt en rekke emner innen informatikk, matematikk, filosofi og

cybersikkerhet. Jeg har blant annet bestått emner som:

- MA001 Grunnkurs i matematikk
- MAT100C Kalkulus med fysiske anvendelser
- MAT110B Lineær algebra
- MØ100 Matematisk økonomi
- IN105 Objekt-orientert programmering med Simula
- IN120 Logikk
- EXPHIL96 Examen Philosophicum: Logikk-del og Historie-del
- MEK1000 Matematisk grunnkurs
- MEK1100 Fysikk og kjemi
- ELI1200 Praktisk ingeniørutøvelse
- IIKG1001 Cybersikkerhet og datanettverk
- Kurs i High Performance Computing/MPI v/Åsmund Ødegård ved Fysisk institutt, UiO (2002)

I mange av emnene har jeg brukt programmering som verktøy for å løse både praktiske og teoretiske problemstillinger. Dette gjelder spesielt fysikk- og matematikkområdet, hvor Python og Jupyter Notebooks har vært nyttige verktøy. Jeg har også utviklet egne scripts for oppgaver i logikk, funksjonsteori og sannsynlighetsregning.

Øvinger og tilbakemeldinger

Flere av øvingsoppgavene ved NTNU har utfordret meg på dypere forståelse, ikke bare av faget, men også av hvordan man uttrykker seg presist og strukturert i skrift. Jeg har fått konstruktive tilbakemeldinger som jeg har brukt aktivt for å forbedre både faglige resonnementer og programmeringsstil. Dette har vært særlig nyttig i fysikkemner og matematikk, hvor eksakthet er essensielt.

Møte med gode forelesere

Jeg har vært så heldig å møte dyktige og engasjerte fagpersoner ved NTNU og Universitetet i Oslo, inkludert professorer som Erjon Zoto og Jia-Chun Lin innen cybersikkerhet, og Bjørn Sverre Gulheim ved UiO i ChatGPT og Peter Norvig ved Stanford University i generativ kunstig intelligens. Disse har inspirert meg til videre innsats, og jeg har fått god støtte til å fortsette utviklingen av egne ideer - ofte i grensefeltet mellom teknologi, kunst og samfunn.

Selvstudium og utforskning

Selv utenfor de offisielle kursene har jeg brukt NTNU som en base for kunnskapsutvikling. Jeg har lest pensumlitteratur, sett på tidligere eksamensoppgaver, og brukt NTNUs bibliotekressurser aktivt. Dessuten har jeg bygget egne prosjekter som direkte eller indirekte er koblet til emnene jeg har tatt - som når jeg brukte det jeg lærte i statistikk til å analysere egne lydopptak eller i fysikk til å måle akustiske fenomener.

Studentmiljø og livskvalitet

Som student i Gjøvik har jeg opplevd et inkluderende og nysgjerrig miljø. Selv om jeg i hovedsak har

jobbet individuelt, har jeg hatt glede av å delta i seminarer, samlinger og digitale fora. Jeg har også fått verdifull støtte fra faglige veiledere, NAV og universitetets administrasjon - særlig i perioder med ekstra behov for tilrettelegging.

Videre planer

NTNU har lagt grunnlaget for videre faglig satsing, og jeg har søkt opptak til flere informatikk- og teknologiemner. Jeg planlegger også å levere inn bacheloroppgave innenfor emner som berører lydteknologi, programvareutvikling og etiske problemstillinger rundt overvåking og ytringsfrihet.

---

33. Refleksjoner rundt det å feile og lære

Innledning

Å feile er en universell menneskelig erfaring. Likevel er det få ting som vekker like mye ubehag, skam eller frykt som det å ikke lykkes. I en tid preget av prestasjonsjag, forventningspress og konstant sammenligning, kan det å feile oppleves som et nederlag - både personlig og sosialt. Men kanskje er det nettopp i disse øyeblikkene av sårbarhet og fall vi har størst mulighet for vekst, læring og utvikling. Dette essayet er en refleksjon over hva det betyr å feile, hvordan man kan lære av feil, og hvilken rolle feil spiller i både personlig og faglig utvikling.

Å feile - en nødvendig del av livet

Det å feile er ikke bare en mulighet, det er en uunngåelig del av det å være menneske. Vi feiler når vi prøver noe nytt, når vi tar risiko, eller når vi beveger oss utenfor komfortsonen vår. Det er gjennom feil vi får anledning til å justere kursen, forstå oss selv bedre og utvikle evnen til å tenke kritisk.

Feil kan oppleves ulikt avhengig av kontekst. I en akademisk sammenheng kan det å stryke på en eksamen føles som et personlig nederlag. I arbeidslivet kan en feilvurdering føre til økonomiske konsekvenser. I mellommenneskelige relasjoner kan feil skape avstand og konflikt. Men felles for alle disse situasjonene er at de gir rom for refleksjon - og refleksjon er grunnlaget for læring.

Personlige erfaringer med å feile

Mine egne erfaringer med å feile har vært både smertefulle og lærerike. Jeg husker første gang jeg strøk på en viktig eksamen. Jeg hadde jobbet hardt, og forventningene - både fra meg selv og andre - var høye. Å få beskjeden om at jeg ikke hadde bestått, gjorde vondt. Jeg følte meg utilstrekkelig, mislykket og redd for hva dette ville bety for fremtiden min.

Men etter hvert, da jeg fikk summet meg, begynte jeg å stille spørsmål: Hva var det jeg egentlig hadde gjort feil? Hadde jeg undervurdert fagstoffet? Hadde jeg disponert tiden feil? Eller var det kanskje eksamensangsten som tok overhånd? I møte med disse spørsmålene oppdaget jeg sider ved meg selv jeg tidligere hadde ignorert - usikkerheten, perfektjonismen, og frykten for å mislykkes. Det var først da jeg turte å møte feilene mine med ærlighet og åpenhet at jeg kunne begynne å lære av dem.

Læring gjennom feil - en prosess

Læring handler ikke bare om å tilegne seg kunnskap, men også om å utvikle innsikt, holdninger og ferdigheter. Når vi lærer gjennom feil, blir læringen ofte dypere og mer varig. Dette fordi den er knyttet til en konkret erfaring, en emosjonell reaksjon og en erkjennelse.

For å lære av feil må vi først erkjenne dem. Det kan være krevende, fordi det utfordrer selvbildet vårt. Deretter må vi analysere situasjonen - ikke for å klandre oss selv, men for å forstå hva som skjedde. Vi må tørre å stille de vanskelige spørsmålene: Hvorfor skjedde dette? Hva kunne jeg gjort annerledes? Hva kan jeg ta med meg videre?

Til slutt handler det om å bruke erfaringen som grunnlag for forandring. Kanskje må vi justere strategiene våre, be om hjelp, eller jobbe mer systematisk. Kanskje handler det om å utvikle bedre vaner, være mer realistiske i forventningene våre, eller rett og slett lære oss å være snillere med oss selv.

Samfunnets syn på feil

Et viktig aspekt ved det å feile er hvordan samfunnet vårt forholder seg til feil. I mange sammenhenger - spesielt innen utdanning, arbeidsliv og sosiale medier - er det en implisitt forventning om perfektjon. Feil blir noe man skal skjule, unnskyldes eller bortforklare. Dette skaper en kultur der det er vanskelig å være ærlig om det som ikke gikk bra.

Men dette idealet om feilfrihet er ikke bare urealistisk - det er også uheldig. Det hindrer innovasjon, kreativitet og personlig utvikling. I forskning, teknologi og kunst er det ofte gjennom feil at de mest banebrytende fremskritt skjer. Et kjent eksempel er Thomas Edison, som sies å ha mislyktes tusen ganger før han fikk lyspæren til å fungere. Hans holdning var: *Jeg har ikke feilet. Jeg har bare funnet tusen måter som ikke fungerer.*

Skolesystemet vårt kunne i større grad lagt til rette for at elever og studenter kunne utforske, eksperimentere og feile uten frykt. Det samme gjelder arbeidslivet - der feil burde møtes med nysgjerrighet og refleksjon, heller enn sanksjoner og stillhet.

Sårbarhet og mot

Å feile handler også om sårbarhet - det å tørre å være ærlig om sine begrensninger, svakheter og mangler. Dette krever mot. I en kultur hvor man helst skal fremstå som vellykket, selvsikker og sterk, kan det være vanskelig å innrømme at man ikke fikk det til.

Men motet til å være sårbar er også nøkkelen til ekte læring. Det åpner for dialog, samarbeid og støtte. Når vi tør å dele erfaringene våre - også de vanskelige - blir vi bedre kjent med både oss selv og andre. Vi skaper en kultur hvor det er lov å være menneske, og hvor læring er en livslang prosess.

Feil som drivkraft for utvikling

Mange av de mest verdifulle innsiktene i livet kommer som resultat av feil. Kanskje var det nettopp det mislykkede prosjektet som fikk oss til å velge en ny retning. Kanskje var det det ødelagte forholdet som lærte oss viktigheten av kommunikasjon og grenser. Kanskje var det feilen som åpnet øynene våre for urettferdighet, og fikk oss til å kjempe for en bedre verden.

Når vi ser tilbake på feilene våre med et blikk for læring og utvikling, kan de bli en ressurs. De blir en del av vår historie, vår karakter og vår styrke. Ikke fordi vi ønsker å feile, men fordi vi vet at det er i møte med motstand at vi vokser.

Avslutning

Å feile er en unngåelig del av det å leve, lære og utvikle seg som menneske. I stedet for å frykte feil, bør vi møte dem med åpenhet, nysgjerrighet og refleksjon. Det er gjennom feil vi blir kjent med egne grenser, og det er gjennom læring at vi sprenger dem. Vi trenger en kultur - både i utdanning, arbeidsliv og samfunn - hvor det er rom for å prøve, falle og reise seg igjen. Bare da kan vi skape et samfunn hvor ekte læring og menneskelig vekst får blomstre.

---

34. Kulturelle opplevelser og reiser

Gjennom livet har kulturelle opplevelser og reiser vært en vesentlig kilde til inspirasjon, refleksjon og personlig vekst. Jeg har vært så heldig å kunne besøke ulike deler av Norge og Europa, og hver reise har gitt meg nye perspektiver og beriket min forståelse av både historie, kunst, språk og mennesker.

Min første store kulturopplevelse var en skoletur til Oslo som barn. Vi besøkte Nasjonalgalleriet, Vigelandsparken og Nationaltheateret (Reise til Julestjernen). Jeg husker spesielt møtet med Edvard Munchs malerier. Den dype følelsen og uttrykkskraften i *Skrik* gjorde et uutslettelig inntrykk. Dette vekket min interesse for kunsthistorie og betydningen av kulturelle uttrykk.

Senere i livet fikk jeg anledning til å reise til Paris, der jeg besøkte Louvre og opplevde Eiffeltårnet, Notre-Dame og Montmartre. Jeg ble fascinert av hvordan byen kombinerte historie og moderne liv på en naturlig måte. Jeg deltok også på klassiske konserter og gatefestivaler, noe som ga inntrykk av hvor levende og mangfoldig kulturen i Europa kan være.

I tillegg har jeg oppsøkt kulturelle opplevelser i Norge, blant annet Sondre Lerches Konsert over tre etager på Kulturhuset i Bergen i 2022 hvor jeg møtte Sondre Lerches produsent Mathias Telléz. Her opplevde jeg konserter, foredrag og kunstutstillinger som bekreftet viktigheten av å bevare og videreutvikle norsk kulturarv. Disse opplevelsene har ikke bare vært underholdende, men også dannende.

Kulturelle opplevelser gir ikke bare inntrykk i øyeblikket, de setter også spor i tankesettet og livssynet. Hver reise har lært meg noe nytt om både verden og meg selv. Jeg har blitt mer åpen, nysgjerrig og takknemlig for mangfoldet i vår verden.

---

35. Mitt forhold til natur og norsk landskap

Natur har alltid vært en viktig del av mitt liv, både som kilde til rekreasjon, undring og refleksjon. Oppveksten i Norge har gitt meg nærhet til skog, fjell, innsjøer og fjorder. Dette har formet mitt forhold til landskapet og naturens syklus.

Som barn tilbrakte jeg mange helger og ferier i fjellet med familien. Vi gikk turer i Rondane og Jotunheimen, fisket i fjellvann og overnattet i hytter og telt. Det var i møte med stillheten i naturen at jeg utviklet en sterk følelse av tilhørighet og respekt for det uberørte.

Naturen gir rom for refleksjon og gir oss perspektiv. Det å gå en tur i skogen, høre vinden i trærne og se lyset filtrere gjennom løvverket, har en beroligende og inspirerende effekt. Jeg opplever det som en slags meditasjon.

Jeg er også opptatt av å ta vare på naturen. Jeg plukker søppel når jeg går tur, velger kollektivtransport når mulig og støtter tiltak for miljøvern. Jeg tror at vi har et ansvar for å sikre at kommende generasjoner også får oppleve ren luft, klart vann og stillhet i naturen.

p

Norsk landskap, med sin variasjon fra kyst til fjell, har en egen skjønnhet som jeg har lært å sette pris på. Jeg har besøkt Lofoten i 2003, Sognefjorden i 2004, Hardangervidda i 2005 og Sørlandskysten i 1984, og hvert sted har sin unike karakter. Jeg dokumenterer ofte opplevelsene med kamera og skriver reisebrev for å bevare minnene.

---

36. Mine hobbyer: foto, musikk og skriving

Mine fritidsinteresser har alltid kretset rundt kreative uttrykk. Jeg finner stor glede i å fotografere, lage musikk og skrive. Disse aktivitetene gir meg muligheten til å utforske og formidle tanker, følelser og inntrykk på ulike måter.

Fotografi begynte som en enkel interesse med et kompaktkamera i ungdomsårene. Etter hvert som jeg lærte mer om komposisjon, lys og teknikk, ble det en lidenskap. Jeg tar både portretter, landskap og dokumentarfoto. For meg handler fotografering om å fange et øyeblikk og formidle en stemning. Det gir meg anledning til å se verden med et mer observant blikk.

Musikk har også vært en viktig del av livet mitt. Jeg spiller gitar og keyboard, og har eksperimentert med å komponere egne melodier og rytmer. Musikk gir en frihet og et følelsesmessig språk som er vanskelig å uttrykke med ord alene. Jeg har også deltatt i band og musikalske samarbeidsprosjekter, noe som har styrket felleskapet.

---

37. Hvordan jeg jobber - verktøy og vaner

Jeg har alltid vært opptatt av struktur i arbeidet mitt, men ikke nødvendigvis på en rigid måte. Jeg jobber best når jeg kombinerer frihet og rammer. Digitale verktøy som Linux, Emacs, LaTeX og Git er dagligdags for meg, men like viktig er penn og papir for raske ideer. Jeg tror på å jobbe i bolker, med pauser innimellom, og jeg setter av tid til refleksjon. Å dele arbeidet tidlig med andre, enten gjennom fri programvare eller faglige tekster, har vært en vane som gjør meg mer skjerpet.

---

38. Mine mål fremover

Mine mål er både personlige og kollektive. Jeg vil fullføre studiene mine og bidra med forskning innen matematikk, informatikk og samfunn. Jeg ønsker å fortsette å utvikle fri programvare som kan styrke ytringsfrihet og demokrati. Jeg ser også for meg å skrive flere bøker - både faglige og personlige. På et menneskelig plan er mitt største mål å leve et godt liv, med balanse mellom arbeid, helse og fellesskap.

---

39. Hvordan jeg tar vare på mental helse

Etter mange erfaringer med press, sykdom og motstand, har jeg lært at mental helse er grunnlaget for alt. Jeg tar vare på meg selv gjennom struktur i hverdagen, åpenhet om vanskelige perioder, og kontakt med mennesker jeg stoler på. Jeg finner ro i musikk, litteratur, radio og naturen. Det å skape, skrive og programmere gir meg energi, men jeg har også lært at hvile ikke er tid bortkastet - det er en del av prosessen.

---

40. Hvordan teknologi har formet meg

Teknologi har vært både et verktøy og et språk for meg. Fra de første datamaskinene til dagens åpne plattformer har jeg sett hvordan teknologi kan være frigjørende, men også kontrollerende. Jeg har valgt å stå på den siden som fremmer frihet, deling og fellesskap. Teknologi har lært meg logikk, kreativitet, samarbeid og utholdenhet - og det har gitt meg en stemme jeg kanskje ellers ikke ville hatt.

---

41. Hva jeg vil gi videre til neste generasjon

Til neste generasjon vil jeg gi troen på fellesskap og frihet. Jeg vil vise at det går an å skape uten å eie alt selv, å dele uten å tape, og å kjempe uten å hate. Jeg ønsker at unge mennesker skal se verdien i åpenhet, i å bygge sammen, og i å respektere både natur og mennesker. Mitt håp er at de tar med seg det beste fra teknologien og menneskeligheten - og skaper noe som er enda større enn det vi har nå.

---

42. Hvorfor jeg skriver denne boken

Jeg skriver denne boken fordi jeg tror historier betyr noe. Min historie er bare én blant mange, men kanskje kan den inspirere, advare eller oppmuntre noen andre. Jeg skriver også for å sette ord på min egen vei - for å forstå hva som har formet meg, og for å sette punktum der jeg trenger det. Til syvende og sist skriver jeg fordi jeg tror på deling - av erfaring, av kunnskap og av liv.

---

43. Avslutning og takk til dem som har fulgt meg

Til alle som har lest, fulgt, støttet eller utfordret meg: Tusen takk. Jeg hadde ikke vært den jeg er uten dere. Biografien min er egentlig ikke bare min - den er vevd sammen med menneskene jeg har møtt, fellesskapene jeg har vært del av, og ideene vi har delt. Det endte godt til slutt fordi jeg aldri sto helt alene.